

Oostendse krijgsgevangenen

Voor veel verzamelers en geïnteresseerden in kleine Oostendse gebeurtenissen was er deze zomer, in het weeral overvloedige aanbod van rommel-, vlooi- of brocantemarkten, mogelijkheid om allerlei ontdekkingen te doen.

Naast boeken, affiches, programma's, prentkaarten, trof men er ook nog gelegenheidsfoto's aan. Het doorzoeken van zo'n doos kan nogal eens tot verrassende ontdekkingen leiden.

Zo ontdekte ik twee Duitse propagandafoto's, Oostendse officieren krijgsgevangenen uit Wereldoorlog II, voorstellend. Volgens de tekst die op de foto's te lezen staat, ging het hier om krijgsgevangenen die via Walsoorden in Nederland en ook via Brasschaat (Maria Ter Heide), naar de officierslager in Prenzlau werden weggevoerd.

Omdat het in die tijd de Duitse legers erg voor de wind ging, lieten zij toe dat de jonge officieren een ontspanningsnamiddag mochten organiseren. Daarbij stelden Oostendenaars

Enkele danspasjes om er de moed wat in te houden. (Foto archief)

vissers en visserinnen voor. Met wat jumpers, neusdoeken, klompen en stukken net, wisten zij er, naast een miniatuursloepje, de "O.7", de moed in te houden. Gretig verspreidden de Duitse propagandadiensten foto's van dit evenement.

De meeste Vlaamse militairen werden reeds in 1941 terug naar huis gestuurd, maar voor de Walen en het gros van de Vlaamse officieren, zou de gevangenschap tot 1945 duren. Dit was tevens een middel om

Walen en Vlamingen tegen elkaar in het harnas te jagen, wat evenwel niet zo best lukte.

Als een officierszoon zich hier als SS-vrijwilliger opgaf om aan het Oostfront te strijden, dan kwam z'n vader met felicitaties vrij. Slechts enkele officieren hebben deze voorkeursbehandeling aanvaard.

Ik herinner mij dat een Oostendse officier van z'n vrijlating afzag nadat z'n twee zonen naar het Oostfront vertrokken waren. Hij schaamde zich voor

hen tegenover z'n collega's. Hij kwam in 1945 terug, terwijl z'n twee zonen aangehouden werden. Het waren vijf lange en bittere jaren geweest, terwijl z'n thuiskomst ook niet zo plezierig was.

Zo'n herinneringen krijgt men als men soms toevallige ontdekkingen doet van zaken die toch al een halve eeuw geleden gebeurd zijn....

(Omer Vilain)

Het sloepje "O.7" in het officierslager Prenzlau. (Foto archief)